

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลมหาพรต ปี B

(วันที่ 8 มีนาคม ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รัก เหมือน “**ถิ่นทุรกันดาร**” ซึ่งพระเยซูเจ้าทรงเข้าไปโดยการนำทางของพระจิตเจ้าและประทับอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสี่สิบวัน (มก 1:12-13) และ “**ภูเขาสูง**” ซึ่งพระองค์ทรงแสดงพระองค์อย่างรุ่งโรจน์ต่อหน้าศิษย์สามคน (มก 9:2-8) “**พระวิหาร**” ในกรุงเยรูซาเล็มเป็นอีกสถานที่หนึ่งสำหรับการพบปะกับพระเจ้าเป็นพิเศษแต่วันอาทิตย์นี้ พระพักตร์ของพระเยซูเจ้าไม่ได้สว่างไสวใสเต็มไปด้วยพระสิริรุ่งโรจน์เหมือนวันอาทิตย์ที่แล้ว แต่เป็นพระพักตร์ที่เต็มไปด้วยความไม่พอพระทัยและความโกรธ เราต้องเข้าใจด้วยว่าในตัวเองแล้วความโกรธไม่ใช่สิ่งที่ชั่วร้ายเสมอไปแน่นอน ถ้าเราโกรธคนที่พูดความจริงหรือพูดสิ่งที่ถูกต้อง แต่ไม่ถูกใจเรา นั่นถือว่าเป็นสิ่งที่ผิด แต่ถ้าเราโกรธหรือไม่พอใจสิ่งที่ชั่วร้ายหรือขัดต่อจริยธรรมอันดีงามถือว่าเป็นสิ่งที่ควรทำ ถ้าเราเห็นสิ่งที่ไม่ดีหรือความอยุติธรรมเกิดขึ้นต่อหน้าต่อตาเรา แล้วเรารู้สึกเฉยๆ นั่นแหละถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าไม่ทรงพอพระทัยกับสิ่งไม่ถูกต้องซึ่งพระองค์ทรงเห็นในพระวิหารทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการที่บรรดาผู้นำศาสนาเน้นการปฏิบัติพิธีกรรมภายนอกมากเกินไป จนลืมจริยธรรมซึ่งเป็นเรื่องภายในและสำคัญมากกว่าพวกเขาปฏิบัติตามกฎระเบียบพิธีกรรมทางศาสนาอย่างเคร่งครัด แต่พวกเขากลับลืมบทบัญญัติแห่งความรักที่ห้ามไม่ให้เอาไรต์เอาเปรียบและกอบโกยเอาผลประโยชน์จากเพื่อนพี่น้องยิ่งกว่านั้น พวกเขาทำลายความเป็นสากลของพระวิหารด้วยการทำให้บ้านของพระเจ้าแห่งนี้กลายเป็นสมบัติเฉพาะของชาวอิสราเอลเท่านั้น ซึ่งไม่ตรงกับจุดประสงค์ดั้งเดิมของพระวิหารที่ต้องเป็นสถานที่แห่งการอธิษฐานภาวนาสำหรับชนทุกชาติทุกภาษา

บรรดาสมณะที่ดูแลเอาใจใส่การนมัสการในพระวิหารพยายามอย่างสุดความสามารถที่จะทำให้ผู้ที่มานมัสการในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้น่าแก่ หรือว้าว หรือนกพิราบที่ได้รับการคัดสรรมาอย่างดีมาถวายเป็นยัญบูชาแด่พระเจ้า ซึ่งหลายครั้งเป็นภาระหนักเกินไปสำหรับคนยากจน อันที่จริง การค้าขายสัตว์ที่จะนำมาประกอบพิธีทางศาสนาในบริเวณที่กำหนดไว้ถือว่าไม่ผิด ทั้งนี้ก็เพราะว่า จุดประสงค์หลักของกิจการนี้คือ เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ห่างไกลจากกรุงเยรูซาเล็ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับชาวอิสราเอลที่อาศัยอยู่นอกประเทศของตน การที่ประชาชนเหล่านี้จะนำสัตว์มาพร้อมกับพวกเขาด้วยนั้นเป็นเรื่องที่ยากลำบากมาก อย่างไรก็ตาม ทิละเล็กน้อยการอำนวยความสะดวกได้กลายเป็นธุรกิจที่สร้างกำไรอย่างงามให้กับคนบางกลุ่ม รวมทั้งสมณะบางคนด้วย พวกเขาแสวงหาผลประโยชน์จากความเชื่อศรัทธาของคนอื่น พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือ พวกเขาเอาศาสนามาบังหน้าเพื่อหาเงินเข้ากระเป๋าตัวเองมากกว่าเข้าไปเป็นค่าใช้จ่ายในพระวิหาร ดูเหมือนว่าสำหรับพวกเขาการทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัยคือการทำตามข้อกำหนดทางพิธีกรรมอย่างเคร่งครัด ส่วนผลกระทบต่อเพื่อนพี่น้องจะเป็นอย่างไรนั้น ไม่ใช่เรื่องสำคัญ พฤติกรรมแบบนี้เองที่ทำให้พระเยซูเจ้าทรงโกรธและรับไม่ได้ เพราะสำหรับพระองค์ศาสนาเป็นเรื่องของจิตใจภายในมากกว่าพิธีกรรมภายนอก

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำให้พระเยซูเจ้าไม่ทรงพอพระทัยบรรดาสมณะในพระวิหารคือ พวกเขาทำลายความเป็นสากลของพระวิหาร ในสมัยของพระเยซูเจ้าพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็มแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ส่วนที่หนึ่งเรียกว่า “สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด” ส่วนที่สองเป็น “ลานของบรรดาสมณะ” ส่วนที่สามเป็น “ลานของชาวอิสราเอล” ส่วนที่สี่เป็น “ลานของสตรี” และส่วนที่ห้าเป็น “ลานของคนต่างศาสนา” เราจะเห็นว่าแม้จะมีการแบ่งเขตตามลำดับความศักดิ์สิทธิ์ แต่ก็มีที่สำหรับทุกคนในบ้านของพระเจ้า พระวิหารเป็นบ้านของพระเจ้าที่เปิดรับทุกคน ไม่ว่าเชื้อชาติหรือศาสนาใด ไม่ว่าจะเป็นชายหรือหญิง ทุกคนสามารถมาอธิษฐานภาวนาในสถานที่แห่งนี้ได้ แต่บรรดาสมณะลืมนึกถึงจุดประสงค์ดั้งเดิมอันนี้ พวกเขาทำให้ลานของคนต่างศาสนากลายเป็นตลาดศักดิ์สิทธิ์สำหรับซื้อขายสัตว์ที่จะนำมาถวายเป็นยัญบูชาและสำหรับการแลกเปลี่ยนเงินตรา ดังนั้น “ลานของคนต่างศาสนา” จึงไม่ได้ถูกถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของบ้านของพระเจ้าอีกต่อไป เป็นส่วนนี้เองที่พระเยซูเจ้าทรงชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการกระทำเช่นนี้พระองค์ทรงชี้ให้เห็นว่า “ลานของคนต่างศาสนา” เป็นส่วนหนึ่งของบ้านของพระเจ้าและเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ไม่ต่างจาก “ลานของชาวอิสราเอล” เนื่องจากพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของมนุษย์ทุกคน ไม่ใช่ของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

พี่น้องที่รัก เหมือนชาวอิสราเอลในสมัยพระเยซูเจ้า คริสตชนหลายคนในปัจจุบันนี้ยังคิดว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาคนเดียว ไม่ได้เป็นพระเจ้าของมนุษย์คนอื่นด้วย มีเรื่องเล่าว่าชายคนหนึ่งเสียชีวิตและได้ขึ้นสวรรค์ เพราะท่านได้ปฏิบัติตามมโนธรรมอย่างเคร่งครัดและได้ทำความดีงามไว้มากมายเมื่อยังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ นักบุญเปโตรพาท่านเที่ยวชมและแนะนำสถานที่สำคัญต่างๆ ให้ท่านรู้จัก พร้อมกับบอกว่า **“นี่เป็นส่วนของชาวียวนั้นเป็นส่วนของชาวพุทธ ไน้เป็นส่วนของชาวมุสลิม และอื่นๆ”** เมื่อทั้งสองมาถึงสถานที่ขนาดใหญ่และมีกำแพงสูงล้อมรอบ ท่านได้ยินเสียงร้องเพลงและเสียงหัวเราะอยู่ข้างใน ด้วยความสงสัยท่านจึงถามนักบุญเปโตรว่า **“พวกที่อยู่ด้านในเป็นใครหรือ?”** นักบุญเปโตรตอบว่า **“พวกเขาเป็นคริสตชน แต่พวกเขาคิดว่าพวกเขาคือคนกลุ่มเดียวเท่านั้นที่อยู่ที่นี่”** คริสตชนที่มีความเชื่อแบบนี้จำเป็นต้องรู้จุดประสงค์ดั้งเดิมของพระวิหารซึ่งเป็นบ้านของพระเจ้า เพื่อพวกเขาจะสามารถเข้าใจและตระหนักถึงความรักที่เป็นสากลของพระองค์ ในมิสซาววันนี้ให้เราขอพระเยซูเจ้าชำระดวงใจของเราให้บริสุทธิ์เพื่อสมเป็นที่ประทับของพระองค์ และให้เราเปิดใจกว้างต้อนรับเพื่อนพี่น้องทุกคนที่ปรารถนาจะเข้ามาอธิษฐานภาวนาและสัมผัสความรักของพระบิดาเจ้าสวรรค์ในอาสนวิหารแห่งนี้ เราต้องไม่ลืมว่าพระเจ้าทรงรักพวกเขาไม่น้อยกว่าที่พระองค์ทรงรักพวกเรา ผู้ซึ่งเป็นบุตรชายหญิงของพระองค์โดยทางศีลล้างบาป

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน